

ning, der vil gjøre sin Indskyldelse paa Lovgivningen gjældende, saaledes at man tager Hensyn, der ikke vedkomme Sagen, Hensyn til Indretninger og Personer, der Intet have med de Instituter at gjøre, hvorom vi her skulle forhandle. Det er saadanne Hensyn, det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds har villet gjøre gjældende, og som have tvunget mig til at optræde paa den modsatte Side. Forøvrigt skal jeg villig erkende, at det ærede Medlem atter her, som ved saa mange Leiligheder, har vist sig som en mageløs Sagsfører for den Sag, han vil forsvare. Han har jo gjort adskillige dristige Paastande med Hensyn til min Stilling til det Spørgsmaal, som her er under Behandling. Han er jo endog saa gaaet saa vidt, at han har brugt Udtryk, for hvilke den ærede Formand har maattet kalde ham til Orden, og som jeg derfor ikke skal berøre. Men i det Hele har han troet sig berettiget til at paadigte mig Noget, jeg ikke har sagt. Han har saaledes paadiget mig, at jeg skulde have henvendt den Opfordring til den ærede Kultusminister, at han skulde gribe ind med Hensyn til Blaagaards Seminarium. Dette er vist en Forvevling, og jeg troer at kunne forklare, hvorfra denne Forvevling kommer. Jeg har nemlig igaar Eftermiddags havt den Ære at tale med Forstænderen for det Seminarium, som saa ofte er kommet paa Bane her, og det glæder mig at kunne tilføie, at han ikke deler det ærede Medlems Mening, at min Optræden imod Seminariet var personlig. Evertimod, jeg har hans egne Ord, som han har udtalt i min egen Stue — Saameget vil jeg dog anføre af vor Samtale — for, at han erkendte, at jeg havde taget saa mildt paa ham, som det kunde lade sig gjøre. Det ærede Medlems Ytring om en Opfordring fra mig til Ministeren kan jeg forklare mig, dersom han ogsaa siden forrige Møde har talt med den omtalte Mand, thi til ham sagde jeg hjemme i min Stue: „Dersom jeg var Minister, saa vilde jeg ordne Sagen saaledes“; men her i Salen har jeg ikke tilladt mig at give den ærede Minister noget Raad. Jeg tænker, at han og hans Administration vel vilde vide, hvorledes de skulle forholde sig i denne Sag. Det ærede Medlem

var saa overordentlig glad over, at han havde kunnet sige om mine Argumenter, at de Intet vare bevendte. Det, han først fremdrog, var Spørgsmaalet om Løsten Skole; min Udtalelse derom havde Intet at betyde, sagde han, thi Seminarierne havde lignende Skoler i lignende Diemed. Indbrømmet! Det havde de; men det ærede Medlem vidste ikke, eller vilde i alt Fald ikke vide, hvad der gjælder med Hensyn til Afgang til Seminarierne. Der gjælder den Bestemmelse, at Ingen kan optages paa et Seminarium, medmindre han i et Aar har forestaaet en Bistole eller i en Skole deeltaget som Hjælpekærer i Underviisningen og derfra medbringer Vidnesbyrd om, at han har Evne og Lyst til at være Lærer. Altsaa, det fordrer man af Eleverne, inden de komme paa Seminarierne. Fordrer man ogsaa dette paa Blaagaard? Nei! Intet Saadant fordrer der. Derfor ere Eleverne frie — i den Henseende er Seminariet virkelig frit —, men man sender dem Allesammen til Løsten Skole. Det ærede Medlem har tilladt sig at gjøre nogle personlige Anthyndinger om min Stilling som Examinator i Mathematik ved Blaagaards Seminarium. I den Henseende vil jeg blot bemærke, at jeg ikke staaer her som saadan. Hvorfra jeg har min Kundskab som Rigsdagsmand, er ligegyldigt; jeg er fuldkommen berettiget til at bruge den, som jeg vil, saalænge den høitærede Formand ikke kalder mig til Orden. Hvad endelig Attesterne angaaer, saa skal jeg tillade mig nogle korte Bemærkninger derom. Det ærede Medlem har villet — og er heri blevet støttet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) — lade, som om det var noget ganske Uvæsentligt med disse Attester; det er noget ganske Almindeligt, at der udstedes Attester fra Lærestalter, sagde han. Ja, det er almindeligt, og det har jeg ikke sagt og skal jeg ikke sige det Mindste imod; men at man udsteder Attester, der udvortes fuldstændig ligne de Attester, som Overstoledirecteuren udsteder, men med andre Charakterer og med en Hovedcharakter, der for det meste er bedre end den, der indeholdes i Overstoledirecteurens Attest, det er ikke rigtigt. Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at der staaer i dem, at der eksisterer